

עת"א 41046/06/16 - ש נ נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 41046-06-16 נ(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - 09 אוגוסט 2016
זימונים

לפני כבוד השופטת מיכל ברנט
העותר ש נ (אסיר)

נגד
המשיב שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

נוכחים:

העותר וב"כ עו"ד איתי כהן

ב"כ המשיב עו"ד יצחקי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

העותר מרצה 20 שנות מאסר לאחר שהורשע בשורה של עבירות מין במשפחה אותן ביצע לאורך שנים בשתי בנותיו למן היותן קטינות ובמעשים מגונים ב 3 קרבנות נוספים.

העותר החל לרצות מאסרו ביום 10.9.08, והוא מסווג לקטגוריה א- עבריין מין, גילוי עריות ואלמ"ב.

העותר מלין על אי הסרת סיווגו כסג"ב.

לטענתו, הוא הוגדר כסג"ב החל משנת 2010 מאחר ולאחר הכרעת הדין בעניינו, עזב את ישראל וטס לארגנטינה, נעצר שם והוסגר מרצון לישראל.

בכתב התשובה נטען כי העותר נמלט מהארץ בעת ניהול משפטו תוך שימוש בדרכון מזויף של אחיו, הוא הוסגר לאחר

עמוד 1

שלוש שנים וקיים מידע מודיעיני בעניינו.

בחודש יוני 2016 הוחלט על ידי הועדה המחוזית לניהול אסירים על המשך הגדרתו כסג"ב כשבחינה נוספת תיעשה בחודש 12/16.

במהלך הדיון נטען על ידי ב"כ המשיב כי גז"ד בעניינו של המשיב משמש אבן דרך להגדרתו כסג"ב. בגז"ד נכתב כדלקמן:

"לצד החומרה יש לזקוף במקרה שלנו גם את עצם בריחתו של הנאשם מן הארץ טרם גזירת דינו. העובדה שהנאשם לא היסס להפר את האמון שניתן בו על ידי ביהמ"ש העליון שהורה על שחרורו בתנאים מגבילים, נטל את דרכו של אחיו התאום ובצורה מושכלת ומתוכננת עזב את הארץ - יש בה כדי להעיד עליו ועל בחירותיו ולהוות נסיבה רלוונטית לחומרה.

דברי הנאשם כי פעל מתוך מצוקה ופאניקה אינם כובשים את הלב וגם אינם יכולים להוות נימוק להתחשבות מצד ביהמ"ש. לא זו אף זו, מאבקו של הנאשם לאורך למעלה משלוש שנים לבל יוסגר, מהווה אינדיקציה לכך שלא מדובר היה במעשה נמהר וחסר מחשבה, ולכך שהוא לא התחרט על בריחתו. ניסיונו של הנאשם להציג את נסיבות הסגרתו ארצה כמעין מחווה מצדו, מחווה שבאה חרף סיכויו להשתחרר, אינו מתיישב עם העובדות הרלוונטיות שפורטו בדברי התובעת וכן עם עצם ניהולם של הליכי הסגרה ממושכים".

תפקידו של המשיב הוא החזקת אסירים במשמורת בטוחה ומניעת בריחתם.

הגדרתו של אסיר כסג"ב נסמכת בין השאר על עברו.

משנמלט העותר מן הארץ בצורה מתוכננת ונועזת תוך שימוש בדרכון מזויף של אחיו התאום, חרף העובדה כי העותר מוגדר כסג"ב למן שנת 2010, איני מוצאת כי נפל פגם בהחלטת המשיב ולפיכך הנני דוחה את העתירה.

ניתנה והודעה היום ה' אב תשע"ו,
09/08/2016 במעמד הנוכחים.
מיכל ברנט, שופטת